

Arrest

nr. 177 303 van 3 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. DEMEERSSEMAN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij, de heer A.-G. O. M. H (hierna: verzoeker), als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en soenniet te zijn. U woonde sinds uw geboorte in de wijk Saydiya te Bagdad.

In 2008 trouwde u met uw vrouw en sindsdien woonde zij samen met u in de wijk Saydiya.

Vanaf het jaar 2010 werkte u als chauffeur voor het ministerie van huisvesting. Uw werk bestond uit het vervoeren van werknemers met een pick-up wagen.

Op 1 januari 2015 ontving u een pick-up wagen van uw werkgever, voor de uitoefening van uw beroep als chauffeur. Vanaf het moment dat u de wagen had, kreeg u opmerkingen maar u werd nog niet bedreigd. Eind juli 2015 werd u voor het eerst direct bedreigd door een persoon van bij u op het werk

genaamd R.(...) I.(...) T.(...), met als bijnaam A.(...)S.(...). Hij behoorde tot Asaib Ahl al-Haq (AAH) en vroeg of u wou meevechten met hen en of u wapens wou vervoeren van en naar militie. Als u dat niet zou doen, zou u vermoord worden.

U verliet hierna onmiddellijk het werk en gaf uw wagen op. U zei tegen uw collega's dat de wagen stuk was. U verbleef een week thuis en zei tegen uw vrouw dat u verlof had. Op 5 augustus 2015 kwam u voor het eerst terug buiten en ging u winkelen. Op het moment dat u aan het winkelen was, kwam er één persoon langs bij u thuis die een dreigbrief aan uw vrouw gaf.

Kort daarna belde uw vrouw u op. U nam een taxi en reed met uw vrouw naar uw schoonouders waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak.

U verliet Irak op 7 augustus 2015 en nam het vliegtuig naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u verder met de boot naar Griekenland. Vanuit Griekenland zette u uw reisweg verder over land en reisde onder meer door Macedonië, Servië en Oostenrijk om op 22 augustus 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 24 augustus 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonstkaart, uw rantsoenkaart, uw kieskaart, uw rijbewijs, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, de identiteitskaart van uw vrouw, de kieskaart van uw vrouw, uw huwelijkscontract, 2 werkbades van het ministerie van huisvesting, een dreigbrief van Asaib Ahl al-Haq, een foto van uw pick-up wagen, een foto van vlaggen van Asaib die aan uw huis hangen, de eigendomsakte van uw woning, uw diploma, documenten in verband met de bedrijfswagen, en een document om langs controlepunten te passeren.

B. Motivering

U vreest dat u bij een terugkeer naar Bagdad zal vermoord worden door leden van de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haq omdat u weigerde met hen mee te vechten en met uw wagen wapens te transporteren voor hen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw relaas over uw gedwongen inlijving door Asaib Ahl al-Haq onaannemelijk is. U verklaarde dat u weigerde te werken als chauffeur en strijder voor de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haq en dat u daarom door hen bedreigd werd (CGVS, pg. 10, 11, 12 & 14). Het is bijzonder vreemd en onwaarschijnlijk dat een sjiiitische militie u, als soenniet zijnde, zou verplichten om voor hen te werken en met hen te strijden. Deze militie is er immers net om gekend daden van sektarisch geweld te plegen ten opzichte van soennieten in Irak. Daarnaast is ook uw verklaring voor uw inlijving – dat ze u wouden inlijven omwille van uw wagen – zeer merkwaardig. U verklaarde immers zelf dat de militie al over pick-up wagens beschikten en dat men ze aan die wagens kon herkennen (CGVS, pg. 6). U verklaarde daarnaast ook zelf dat u op het moment van de dreigbrief niet meer over een wagen beschikte en deze een week eerder had opgegeven (CGVS, pg. 12). U kent bovendien geen andere chauffeurs die omwille van deze reden bedreigd werden door AAH. Tevens beschikt het CGVS over informatie – die werd toegevoegd aan het dossier - waaruit blijkt dat de sjiiitische militie AAH over genoeg middelen beschikt en het dus weinig waarschijnlijk is dat ze genoodzaakt zijn om lokale chauffeurs te bedreigen omwille van een pick-up wagen. AAH ontvangt immers 1,5 à 2 miljoen dollar per maand van de Iraanse overheid en wordt daarnaast gesteund door ex-premier Maliki die momenteel nog steeds vicepresident is en secretaris-generaal van de Dawa partij. U maakt dan ook weinig aannemelijk dat precies u door AAH bedreigd wordt aangezien AAH over eigen wagens beschikt, u op het moment van de dreigbrief niet meer over een pickup wagen beschikte en AAH bovendien vanuit verschillende instanties financieel gesteund wordt.

U gaf daarnaast ook aan de AAH u wou inlijven omdat u geen kinderen had en daarom geen verantwoordelijkheden had, maar ook omdat u een gesloten persoon was en daardoor de aandacht trok (CGVS, pg. 14). Dergelijke verklaringen wijzen er niet op dat u een specifieke eigenschap bezit of iets kan bijdragen aan een militie waardoor u in het vizier van AAH zou komen. Er zijn immers veel mensen die geen kinderen hebben en een gesloten persoonlijkheid hebben. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat AAH u louter zou inlijven omwille van het feit dat u geen kinderen hebt en een gesloten persoonlijkheid hebt.

De door u afgelegde verklaringen hieromtrent zijn ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier. Verscheidene bronnen bevestigen dat de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haq die deel uitmaakt van het overkoepelende al-Hashd al- Shaabi enkel werken met vrijwilligers. Sinds ayatollah Sistani in juni 2014 opriep de wapens op te nemen om de opmars van IS te stuiten is er aan vrijwillige strijdkrachten geen gebrek en er is zelfs zo een grote belangstelling om aan de zijdes van de militie te vechten dat er selectieprocedures werden opgestart en wachtlijsten werden ingevoerd. De militie langs hun kant zijn ook enkel geïnteresseerd om te werken met mensen die erg gemotiveerd zijn, aangezien er veel tijd en middelen

in de opleiding van nieuwe rekruten kruipt. Bovenvermelde informatie zegt letterlijk dat "In de beschikbare mensenrechtenrapporten noch in de Iraakse of internationale pers wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering van soennitische moslims door al-Hashd al-Shaabi. De deelname van soennitische moslims aan de strijd die al-Hashd al-Shaabi voert tegen IS verloopt op vrijwillige basis." (COI Focus: rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi, 5/02/2016). Het is dus absoluut niet aannemelijk dat de milities u zouden verplichten om met hen mee te vechten en u zelfs zouden vermoorden indien u dit zou weigeren

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonstkaart, uw kieskaart, uw rantsoenkaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de twee werkbades van het ministerie van huisvesting, foto's van uw pick-up wagen, uw eigendomsakte, het document om check-points te passeren, uw diploma, het document in verband met de pickup wagen die aan u werd toegewezen, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, haar identiteitskaart en kieskaart bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit Bagdad evenals die van uw vrouw die in deze beslissing niet worden betwist.

U legde voorts foto's voor van vlaggen die na uw vertrek aan uw huis werden gehangen door de sjiitische militie AAH. Aan dergelijke foto's kan echter geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Ten slotte legde u ook een dreigbrief voor van de sjiitische militie AAH. Een dergelijke document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Dergelijke dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en heeft aldus geen bewijswaarde.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide

militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij, mevrouw A.-B. R.S.J. (hierna: verzoekster), als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en soenniet te zijn. U woonde sinds uw geboorte in de wijk alMansour te Bagdad.

In 2008 trouwde u met uw man en sindsdien woonde u samen met uw man in de wijk Saydiya.

Vanaf het jaar 2010 werkte uw man als chauffeur voor het ministerie van huisvesting. Zijn werk bestond uit het vervoeren van werknemers met een pick-up wagen.

Op 1 januari 2015 ontving uw man een pick-up wagen van zijn werkgever, voor de uitoefening van zijn beroep als chauffeur. Vanaf het moment dat uw man de wagen had, kreeg hij al dingen te horen omwille van het feit dat hij soenniet was. Hij werd toen nog niet bedreigd. Eind juli 2015 werd hij voor het eerst direct bedreigd door een persoon van bij hem op het werk genaamd Ra'ed Ibrahim Tshaloub, met als bijnaam Abu Sayad. Hij behoorde tot Asaib Ahl al-Haq (AAH) en vroeg of uw man wou meevechten met hen en of hij wapens wou vervoeren van en naar milities. Als hij dat niet zou doen, zou hij vermoord worden.

Uw man verliet hierna onmiddellijk het werk en gaf zijn auto op. Hij zei tegen zijn collega's dat de auto stuk was. Uw man verbleef een week thuis en zei tegen u dat hij verlof had. U was toen niet op de hoogte van de problemen die hij gekend had. U zag dat er iets aan de hand was maar hij vertelde u niets. Op 5 augustus 2015 kwam uw man voor het eerst terug buiten en ging hij winkelen. Op het moment dat hij aan het winkelen was, kwam er één persoon langs bij u thuis die een dreigbrief aan u gaf.

Kort daarna belde u naar uw man. Uw man nam een taxi en kwam u niet ver van bij uw thuis ophalen. U ging daarna samen met uw man naar uw ouders waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak.

U verliet Irak op 7 augustus 2015 en nam het vliegtuig naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u verder met de boot naar Griekenland. Vanuit Griekenland zette u uw reisweg verder over land en reisde onder meer door Macedonië, Servië en Oostenrijk om op 22 augustus 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 24 augustus 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en uw kieskaart.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag beroept op de feiten die ook uw man a.(...)-G.(...) O.(...) M.(...) H.(...) (O.V. 8.111.123) inroept (CGVS pg. 6, 7 & 8). In het kader van de asielaanvraag van uw man ging het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen over tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut. Bijgevolg kan ook voor u tot eenzelfde beslissing besloten genomen worden.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing aangaande de asielaanvraag van uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de motivering van de beslissing van deze laatste in zijn hoofde :

"U vreest dat u bij een terugkeer naar Bagdad zal vermoord worden door leden van de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haq omdat u weigerde met hen mee te vechten en met uw wagen wapens te transporteren voor hen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw relaas over uw gedwongen inlijving door Asaib Ahl al-Haq onaannemelijk is. U verklaarde dat u weigerde te werken als chauffeur en strijder voor de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haq en dat u daarom door hen bedreigd werd (CGVS, pg. 10, 11, 12 & 14) . Het is bijzonder vreemd en onwaarschijnlijk dat een sjiiitische militie u, als soenniet zijnde, zou verplichten om voor hen te werken en met hen te strijden. Deze milities zijn er immers net om gekend daden van sektarisch geweld te plegen ten opzichte van soennieten in Irak. Daarnaast is ook uw verklaring voor uw inlijving – dat ze u wouden inlijven omwille van uw wagen – zeer merkwaardig. U verklaarde immers zelf dat de milities al over pick-up wagens beschikten en dat men ze aan die wagens kon herkennen (CGVS, pg. 6). U verklaarde daarnaast ook zelf dat u op het moment van de dreigbrief niet meer over een wagen beschikte en deze een week eerder had opgegeven (CGVS, pg. 12). U kent bovendien geen andere chauffeurs die omwille van deze reden bedreigd werden door AAH. Tevens beschikt het CGVS over informatie – die werd toegevoegd aan het dossier - waaruit blijkt dat de sjiiitische militie AAH over genoeg middelen beschikt en het dus weinig waarschijnlijk is dat ze genoodzaakt zijn om lokale chauffeurs te bedreigen omwille van een pick-up wagen. AAH ontvangt immers 1,5 à 2 miljoen dollar per maand van de Iraanse overheid en wordt daarnaast gesteund door ex-premier Maliki die momenteel nog steeds vicepresident is en secretaris-generaal van de Dawa partij. U maakt dan ook weinig aannemelijk dat precies u door AAH bedreigd wordt aangezien AAH over eigen wagens beschikt, u op het moment van de dreigbrief niet meer over een pickup wagen beschikte en AAH bovendien vanuit verschillende instanties financieel gesteund wordt.

U gaf daarnaast ook aan de AAH u wou inlijven omdat u geen kinderen had en daarom geen verantwoordelijkheden had, maar ook omdat u een gesloten persoon was en daardoor de aandacht trok (CGVS, pg. 14). Dergelijke verklaringen wijzen er niet op dat u een specifieke eigenschap bezit of iets kan bijdragen aan een militie waardoor u in het vizier van AAH zou komen. Er zijn immers veel mensen die geen kinderen hebben en een gesloten persoonlijkheid hebben. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk

dat AAH u louter zou inlijven omwille van het feit dat u geen kinderen hebt en een gesloten persoonlijkheid hebt.

De door u afgelegde verklaringen hieromtrent zijn ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier. Verscheidene bronnen bevestigen dat de sjiiitische milities zoals Asaib Ahl al-Haq die deel uitmaakt van het overkoepelende al-Hashd al- Shaabi enkel werken met vrijwilligers. Sinds ayatollah Sistani in juni 2014 opriep de wapens op te nemen om de opmars van IS te stuiten is er aan vrijwillige strijdkrachten geen gebrek en er is zelfs zo een grote belangstelling om aan de zijdes van de milities te vechten dat er selectieprocedures werden opgestart en wachtlijsten werden ingevoerd. De milities langs hun kant zijn ook enkel geïnteresseerd om te werken met mensen die erg gemotiveerd zijn, aangezien er veel tijd en middelen in de opleiding van nieuwe rekruten kruipen. Bovenvermelde informatie zegt letterlijk dat "In de beschikbare mensenrechtenrapporten noch in de Iraakse of internationale pers wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering van soennitische moslims door al- Hashd al- Shaabi. De deelname van soennitische moslims aan de strijd die al- Hashd al- Shaabi voert tegen IS verloopt op vrijwillige basis." (COI Focus: rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi, 5/02/2016). Het is dus absoluut niet aannemelijk dat de milities u zouden verplichten om met hen mee te vechten en u zelfs zouden vermoorden indien u dit zou weigeren

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonkaart, uw kieskaart, uw rantsoenkaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de twee werkbades van het ministerie van huisvesting, foto's van uw pick-up wagen, uw eigendomsakte, het document om check-points te passeren, uw diploma, het document in verband met de pickup wagen die aan u werd toegewezen, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, haar identiteitskaart en kieskaart bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit Bagdad evenals die van uw vrouw die in deze beslissing niet worden betwist.

U legde voorts foto's voor van vlaggen die na uw vertrek aan uw huis werden gehangen door de sjiiitische militie AAH. Aan dergelijke foto's kan echter geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Ten slotte legde u ook een dreigbrief voor van de sjiiitische militie AAH. Een dergelijke document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Dergelijke dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en heeft aldus geen bewijswaarde.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2004/83/EG) en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“U vreest dat u bij een terugkeer naar Bagdad zal vermoord worden door leden van de sjjiitische militie Asaïb Ahl al-Haq omdat u weigerde met hen mee te vechten en met uw wagen wapens te transporteren voor hen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw relaas over uw gedwongen inlijving door Asaïb Ahl al-Haq onaannemelijk is. U verklaarde dat u weigerde te werken als chauffeur en strijder voor de sjjiitische

militie Asaib Ahl al-Haq en dat u daarom door hen bedreigd werd (CGVS, pg. 10, 11, 12 & 14) . Het is bijzonder vreemd en onwaarschijnlijk dat een sjiiitische militie u, als soenniet zijnde, zou verplichten om voor hen te werken en met hen te strijden. Deze milities zijn er immers net om gekend daden van sektarisch geweld te plegen ten opzichte van soennieten in Irak. Daarnaast is ook uw verklaring voor uw inlijving – dat ze u wouden inlijven omwille van uw wagen – zeer merkwaardig. U verklaarde immers zelf dat de milities al over pick-up wagens beschikten en dat men ze aan die wagens kon herkennen (CGVS, pg. 6). U verklaarde daarnaast ook zelf dat u op het moment van de dreigbrief niet meer over een wagen beschikte en deze een week eerder had opgegeven (CGVS, pg. 12). U kent bovendien geen andere chauffeurs die omwille van deze reden bedreigd werden door AAH. Tevens beschikt het CGVS over informatie – die werd toegevoegd aan het dossier - waaruit blijkt dat de sjiiitische militie AAH over genoeg middelen beschikt en het dus weinig waarschijnlijk is dat ze genoodzaakt zijn om lokale chauffeurs te bedreigen omwille van een pick-up wagen. AAH ontvangt immers 1,5 à 2 miljoen dollar per maand van de Iraanse overheid en wordt daarnaast gesteund door ex-premier Maliki die momenteel nog steeds vicepresident is en secretaris-generaal van de Dawa partij. U maakt dan ook weinig aannemelijk dat precies u door AAH bedreigd wordt aangezien AAH over eigen wagens beschikt, u op het moment van de dreigbrief niet meer over een pickup wagen beschikte en AAH bovendien vanuit verschillende instanties financieel gesteund wordt.

U gaf daarnaast ook aan de AAH u wou inlijven omdat u geen kinderen had en daarom geen verantwoordelijkheden had, maar ook omdat u een gesloten persoon was en daardoor de aandacht trok (CGVS, pg. 14). Dergelijke verklaringen wijzen er niet op dat u een specifieke eigenschap bezit of iets kan bijdragen aan een militie waardoor u in het vizier van AAH zou komen. Er zijn immers veel mensen die geen kinderen hebben en een gesloten persoonlijkheid hebben. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat AAH u louter zou inlijven omwille van het feit dat u geen kinderen hebt en een gesloten persoonlijkheid hebt.

De door u afgelegde verklaringen hieromtrent zijn ook tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier. Verscheidene bronnen bevestigen dat de sjiiitische milities zoals Asaib Ahl al-Haq die deel uitmaakt van het overkoepelende al-Hashd al- Shaabi enkel werken met vrijwilligers. Sinds ayatollah Sistani in juni 2014 opriep de wapens op te nemen om de opmars van IS te stuiten is er aan vrijwillige strijdkrachten geen gebrek en er is zelfs zo een grote belangstelling om aan de zijdes van de milities te vechten dat er selectieprocedures werden opgestart en wachtlijsten werden ingevoerd. De milities langs hun kant zijn ook enkel geïnteresseerd om te werken met mensen die erg gemotiveerd zijn, aangezien er veel tijd en middelen in de opleiding van nieuwe rekruten kruipt. Bovenvermelde informatie zegt letterlijk dat "In de beschikbare mensenrechtenrapporten noch in de Iraakse of internationale pers wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering van soennitische moslims door al- Hashd al- Shaabi. De deelname van soennitische moslims aan de strijd die al- Hashd al- Shaabi voert tegen IS verloopt op vrijwillige basis." (COI Focus: rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi, 5/02/2016). Het is dus absoluut niet aannemelijk dat de milities u zouden verplichten om met hen mee te vechten en u zelfs zouden vermoorden indien u dit zou weigeren

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonkaart, uw kieskaart, uw rantsoenkaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de twee werkbadges van het ministerie van huisvesting, foto's van uw pick-up wagen, uw eigendomsakte, het document om check-points te passeren, uw diploma, het document in verband met de pickup wagen die aan u werd toegewezen, het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, haar identiteitskaart en kieskaart bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit Bagdad evenals die van uw vrouw die in deze beslissing niet worden betwist.

U legde voorts foto's voor van vlaggen die na uw vertrek aan uw huis werden gehangen door de sjiiitische militie AAH. Aan dergelijke foto's kan echter geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Ten slotte legde u ook een dreigbrief voor van de sjiiitische militie AAH. Een dergelijke document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Dergelijke dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en heeft aldus geen bewijswaarde.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.".

Voormelde motieven zijn pertinent, vinden allen steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker kadert zijn persoonlijke problemen die hij heeft ondervonden "in het sektarische geweld" en niet zozeer in de gedwongen rekrutering van Assaib Ahl al-Haq (hierna: AAH). Verzoeker geeft aan dat

het verzoek mee te vechten met AAH en de daarmee gepaard gaande doodsb bedreiging slechts een voorwendsel waren om hem te bedreigen. AAH zocht een rechtvaardiging voor "het sektarische geweld" ten aanzien van verzoeker. Volgens verzoeker zijn de driegementen aan zijn adres dan ook als sektarisch geweld te beschouwen en niet als een poging tot rekrutering, waardoor het relaas wel in overeenstemming is met gekende feiten en aldus gelet op hun gedetailleerde en coherente verklaringen wel als geloofwaardig te beschouwen is.

De Raad stelt vast dat verzoeker met een dergelijk betoog geen afbreuk kan doen aan de gedane vaststellingen. Verzoeker beperkt zich immers tot een louter algemene bewering omtrent de beweegredenen van AAH. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat AAH een rechtvaardiging zocht voor "het sektarisch geweld", waardoor deze tevens *post factum* is. Overigens blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier omtrent AAH dat dit een dermate machtige militie is, die zich niet hoeft te verantwoorden voor zijn daden. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij naar aanleiding van het feit dat hij een bedrijfswagen had gekregen werd benaderd door AAH en dat hij voordien nooit bedreigd is geweest (stuk 10, Vragenlijst, vraag 3.5; stuk 5B, gehoorverslag, p. 10). Overigens gaf verzoeker op de vraag waarom ze hem als soenniet zouden verplichten om met hen mee te werken uitdrukkelijk te kennen *"ze willen dat iedereen zich bij hen voegt om te strijden tegen IS, zo niet wordt die persoon als aanhanger gezien ofwel IS ofwel Saddam hoesein ofwel de Bath partij"* (stuk 5B, gehoorverslag, p. 14). Verzoeker gaf meermaals duidelijk te kennen dat AAH hem wilde rekruteren. Het argument dat het verzoek mee te vechten met AAH en de daarmee gepaard gaande doodsb bedreiging slechts een voorwendsel waren om hem te bedreigen, overtuigt dan ook geheel niet. Er kan gelet op verzoekers' verklaringen en de informatie aanwezig in het administratief dossier geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas.

De stelling dat het via het Facebookaccount van A.S. kan worden nagegaan dat A.S. een verantwoordelijke is bij AAH en dat de aanwezigheid van AAH op het werk vaststaat zijn slechts algemene beweringen. Bovendien doen zij geen afbreuk aan de bovenstaande concrete vaststellingen die maken dat er aan verzoekers' asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekers' betoog omtrent de financiering van hun reis waarin zij te kennen geven dat zij verklaard hebben hun vlucht te hebben betaald met geld dat zij hadden samengespaard om IVF te kunnen doen en zij hun droom om een kind te hebben aan de kant hebben geschoven om hun eigen leven te redden waarmee zij het emotioneel moeilijk hebben, kan evenmin verzoekers' geloofwaardigheid herstellen. Dit zijn immers gevoelsmatige indrukken die op zich geen afbreuk kunnen doen aan de gedane concrete vaststellingen die maken dat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Waar verzoekers het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijten geen individuele argumenten te kunnen aanhalen voor de afwijzing van de individuele documenten, waarbij ze verwijzen naar de dreigbrief en de foto's, gaan zij voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen dienaangaande: *"U legde voorts foto's voor van vlaggen die na uw vertrek aan uw huis werden gehangen door de sjitische militie AAH. Aan dergelijke foto's kan echter geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld."*

Ten slotte legde u ook een dreigbrief voor van de sjitische militie AAH. Een dergelijke document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Dergelijke dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en heeft aldus geen bewijswaarde." Hieruit blijkt dat de voorgelegde foto's en dreigbrief wel degelijk boordeeld werden. Verzoekers weerleggen de gedane vaststellingen ook niet. De enkele bewering dat deze documenten op basis van algemene stellingen worden afgewezen volstaat niet. Documenten beschikken overigens slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers' asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Verzoekers geven vervolgens te kennen dat verzoekers broer inmiddels werd ontvoerd, gefolterd en overleden is en diens dood verband houdt met verzoekers problemen aangezien deze na zijn vrijlating vertelde over de ondervragingen en folteringen waarbij er steeds naar de actuele verblijfplaats van verzoeker werd gevraagd. Verzoeker kampt tengevolge hiervan met een enorm schuldgevoel. Middels een aanvullende nota van 8 juli 2016 brengen verzoekers een aantal stukken met hierbij gevoegd een voor eensluidend verklaarde vertaling en foto's bij omtrent het overlijden van verzoekers broer: kopie van de identiteitskaart van verzoekers broer, de aangifte van de verdwijning van verzoekers broer door

zijn zus, een pv van de politie van Bagdad aangaande vaststellingen ter plaatse, een pv aangaande het vervoer van verzoekers gewonde broer naar het ziekenhuis, een medische rapport aangaande de vaststellingen van de verwondingen van zijn broer, de overlijdensakte, foto's van zijn zwaargewonde broer, het rouwbericht voor de uitvaartceremonie van zijn broer en een groepsfoto waarop verzoeker en zijn broer staan en een pv van de politie van Bagdad aan de onderzoeksrechter.

Vooreerst stelt de Raad vast dat het wat betreft de bijgebrachte stukken om (kleuren) kopieën gaat. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Het argument dat er op bepaalde stukken staat dat het kleurenkopieën van het origineel zijn, met originele stempel, handtekening en datum waarop de kopie van het origineel werd genomen, kan niet worden geverifieerd. Deze bewering blijkt niet te zijn vertaald in de bijgevoegde vertaling.

Ook blijkt uit geen enkel van deze documenten een link met de problemen van verzoeker. Verzoeker wordt overigens nergens bij naam genoemd. De foto's geven niet aan in welke omstandigheden de getoonde verwondingen werden opgelopen. Evenmin blijkt hieruit een link met verzoekers problemen. Ook wordt opgemerkt dat de stelling dat uit de kopie van de identiteitskaart van verzoekers broer kan worden vastgesteld dat deze geperforeerd is hetgeen erop wijst dat verzoekers broer overlijden, geenszins met objectieve gegevens wordt gestaafd en dus slechts een algemene bewering is.

Het verwijzen naar informatie omtrent de macht van de sjiiitische milities volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke

2.5. Verzoekers maken gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas, niet aannemelijk dat zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het argument dat verzoekers in de onmogelijkheid zouden verkeren om bescherming in te roepen van hun land van herkomst is dan ook niet relevant.

2.6. De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoekers geciteerde en aangehaalde (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 4), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8) als de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad

plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers' verzoekschrift omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoekers aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Waar verzoekers in het verzoekschrift een kritiek formuleren op de *“ongemotiveerde wijziging van het beleid van verweerster”*, moet, in zoverre zij zich in dit kader baseren op de beleidsnota's van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vooreerst worden opgemerkt dat deze nota's een louter informatieve waarde hebben en geen juridisch afdwingbare inhoud bevatten. Verzoekers kunnen aan de inhoud van de beleidsnota's aldus geen rechten ontleen en kunnen deze niet gebruiken als middel om hun verweer tegen de bestreden beslissingen te staven. Verder dient te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist voorts niet dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid(-swijziging) moet weergeven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissingen.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

2.8. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met het oog op verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF